

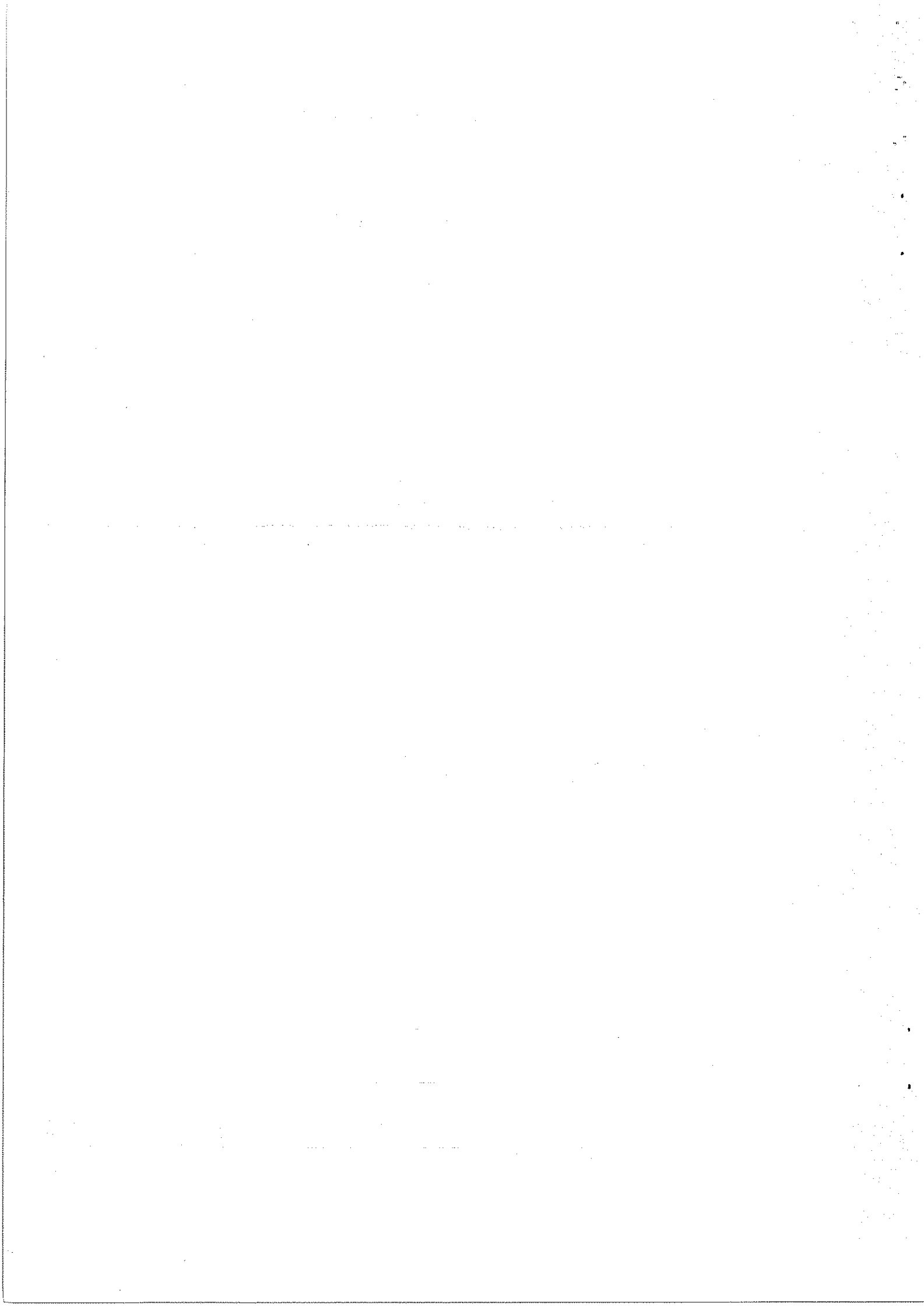
KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.11.1997
KOM(97) 614 endelig udg.

97/0067 (SYN)

Ændret forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger
(KOM(97) 49 endelig udg.)

(forelagt af Kommissionen i henhold til
EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Kommissionens forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (KOM(97) 49 endelig udg.) indfører i artikel 13 en kombineret metode til bekæmpelse af vandforurening. Den kombinerede metode er et værktøj, hvormed der opnås et højt miljøbeskyttelsesniveau, og dens opgave er at sørge for emissionskontrol baseret på den bedste tilgængelige teknik i første instans, og hvis dette ikke er tilstrækkeligt til at nå det mål for god vandstatus, der er fastsat i direktivet, skal den pågældende kontrol om nødvendigt strammes.

En del af de nødvendige kontrolforanstaltninger for det første led i den kombinerede metode er allerede på plads. Store industrianlæg kontrolleres allerede i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik i henhold til Rådets direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (96/61/EF) og direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF), og i nitratdirektivet (91/676/EØF) indføres der kildebaseret kontrol med iltforbrugende og eutrofierende stoffer. I Kommissionens oprindelige forslag til et rammedirektiv for vandressourcer var det angivet, at den kombinerede metode ville blive suppleret med et særskilt initiativ, der skulle dække forurening fra små industrianlæg. Efter nærmere omtanke er Kommissionen imidlertid nået til den konklusion, at medtagelse inden for rammedirektivet af en forenklet og ajourført version af de eksisterende kontrolforanstaltninger for små anlæg under direktiv 76/464/EØF (om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø), som er en bredt anerkendt form for kontrol med forurening fra små anlæg, er en hurtigere og enklere måde at nå samme målsætning på. På denne måde kan den kombinerede metode for udledninger til vandmiljøet suppleres uden yderligere forsinkelser, medens udviklingen af en integreret godkendelsesordning for små anlæg kan få den udstrakte yderligere opmærksomhed, som den kræver. Denne konsolidering fremføres hermed.

2. FORESLÅEDE ÆNDRINGER

Det er mest hensigtsmæssigt at foretage de fornødne ændringer i forbindelse med artikel 21 i KOM(97) 49 endelig udg., der vedrører Fællesskabets strategier mod vandforurening forårsaget af bestemte stoffer. Mange af de krævede elementer var allerede til stede i artikel 21, og en simpel udbygning af disse vil være tilstrækkelig til at overtage de væsentligste bestemmelser fra direktiv 76/464/EØF.

Hovedfordelen ved denne artikel var dens bredde: alle kilder til et særligt forureningsproblem kunne komme i betragtning og ikke blot proceskilder, og der kunne vælges den mest hensigtsmæssige kombination af kontrolforanstaltninger. Denne fremgangsmåde er fastholdt i nærværende ændring. Formålet med ændringerne af artikel 21 kan sammenfattes således:

- i) at indføre en metode til prioritering af de farlige stoffer, hvor der skal gribes ind
- ii) at skabe en ramme for indgriben over for de prioriterede stoffer, der omfatter:
 - a) identificering af de vigtigste kilder til de pågældende emissioner, herunder såvel proceskilder som produktkilder

- b) analyse for at finde frem til et rimeligt kontrolniveau og en omkostningsbesparende kombination af kontrolforanstaltninger over for disse kilder, idet proceskilder kontrolleres efter den bedste tilgængelige teknik, i overensstemmelse med den kombinerede metode og de eksisterende bestemmelser i direktiv 76/464/EØF.

2.1 Prioritering af stoffer

Et af problemerne i direktiv 76/464/EØF var, at der manglede midler til at identificere, hvilke prioriterede stoffer der krævede en indsats blandt de stoffer, der er anført i direktivets bilag I. Det er vigtigt for succesen og troværdigheden af ethvert program om farlige stoffer, at stofferne behandles i håndterbare bidder, at kriterierne for prioriteringen er åben og gennemskuelig, og at kontrollen med de stoffer, der er udvalgt efter disse kriterier, får opbakning fra Fællesskabet i sin helhed, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i traktaten. Det er her hensigten at skabe en ramme for denne indsats, og i senere forslag at behandle de pågældende stoffer, der skal identificeres inden for denne ramme. Kommissionen vil derfor fremsætte et særskilt forslag til en liste over de højest prioriterede stoffer, der sandsynligvis vil omfatte omkring 30 farlige stoffer, som skal vedtages efter procedurene i traktaten, og opstille denne liste inden den 31. december 1998.

Prioriteringsordningen skal føre til identificering af de stoffer, hvor produktet af den direkte farlighed og den miljømæssige eksponering er størst. Dette produktet betegnes teknisk set som risiko og stk. 2 indeholder tre alternativer til bestemmelse af risikoen.

Det første er risikovurdering efter den metode, der er fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 (artikel 21, stk. 2, litra a)). Der findes allerede et program for risikovurdering under denne forordning, og resultatet herfra vil være af største vigtighed. Ved bestemmelsen af risikoen fra udledninger til vandmiljøet, som er det der her er tale om, er det imidlertid måske ikke nødvendigt at sætte hele apparatet i forordning (EØF) nr. 793/93 i gang, da det kun er de akvatiske ruter til human toksicitet og akvatisk økotoksicitet der er relevante. Derfor foreslås der en anden mulighed, som kun fokuserer på disse elementer, i artikel 21, stk. 2, litra b). Denne målrettede vurdering foretages, omend med et mere begrænset anvendelsesområde, efter den metode, der er indført under forordning (EØF) nr. 793/93.

Såfremt de data, der kræves til metoden i forordning (EØF) nr. 793/93, ikke med rimelighed kan indhentes til den givne tid, er Kommissionen fast besluttet på, at dette ikke må udsætte prioriteringen. Prioriteringen skal imidlertid fortsætte på grundlag af klare gennemsigtige metoder. Måtte dette tilfælde opstå vil Kommissionen anvende en forenklet risikovurderings-procedure, offentligt oplyse, hvilken metode den anvender, og tage hensyn til alle de oplysninger, den har til sin rådighed om farlighed og eksponering, som fastsat i artikel 21, stk. 2, litra c).

Ifølge artikel 21, stk. 3, skal Kommissionen tage hensyn til eventuelle modtagne anbefalinger eller andre relevante oplysninger ved udarbejdelsen af dens forslag. Dette omfatter navnlig anbefalinger fra det videnskabelige udvalg for kemiske forbindelsers toksicitet og økotoksicitet og fra internationale organisationer, der er beskæftiget sig med havmiljøet. Det sidste er vigtigt for at sikre, at der både tages hensyn til havvandets følsomhed og til ferskvandets følsomhed ved fastlæggelsen af prioriteterne. Artikel 21, stk. 4, er en ren og skær "husholdningsforanstaltning". Det er sandsynligt, at de prioriterede stoffer allerede figurerer under en af de grupper af stoffer, der er opregnet i bilag VIII til forslaget om rammedirektivet for

vandressourcer, og i bilag III til IPPC-direktivet, men hvor dette ikke er tilfældet, sørger stk. 4 for at de bliver tilføjet i nævnte bilag.

2.2 Kontrolforanstaltningernes anvendelsesområde og art

Når først de pågældende stoffer er blevet identificeret vil Kommissionen fremsætte forslag til kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i stk. 5 i den ændrede artikel 21. Det første skridt bliver at identificere alle væsentlige kilder til de pågældende emissioner.

Det næste skridt er at identificere kontrolforanstaltninger. For anlæg, der ikke er omfattet af direktiv 96/61/EØF, bliver der tale om emissionsgrænseværdier eller lignende kontrolforanstaltninger baseret på den bedste tilgængelige teknik i overensstemmelse med den kombinerede metode. For anlæg omfattet af IPPC-direktivet vil den deri fastsatte godkendelsesordning under alle omstændigheder indebære kontrol baseret på den bedste tilgængelige teknik. I dette direktivs artikel 18 er der imidlertid også åbnet mulighed for foranstaltninger på fællesskabsniveau for IPPC-industrianlæg, hvis der er behov herfor, og behovet for sådanne foranstaltninger bør bedømmes i forbindelse med den kombinerede metode såvel som den udveksling af oplysninger, der er tale om i IPPC-direktivets artikel 16.

For produkter vil der blive grebet ind som led i eksisterende fællesskabsordninger, hvor sådanne findes, eller gennem forslag til andre passende foranstaltninger.

En overordnet fremgangsmåde for alle kilder og en meget nøje analyse af kontrolmulighederne er et væsentligt led i forslaget. Kombinationen af de foranstaltninger, der skal til for at nå målet, der er en gradvis eliminering, vil blive vedtaget på grundlag af omkostningseffektivitet og proportionalitet. Dette kræver, at der tages hensyn til operatørens omkostninger, for at kunne overholde bestemmelserne, til operatørens administrative omkostninger og til de administrative omkostninger for den offentlige myndighed, der er ansvarlig for gennemførelsen og håndhævelsen af de påtænkte kontrolforanstaltninger.

I praksis vil alle de identificerede foranstaltninger, det være sig procesteknik eller -teknologi, produktkontrol eller andre kontrolmuligheder, så vidt det er praktisk muligt blive rangeret efter deres omkostninger ved at nå en yderligere reduktion for et stof, under hensyntagen til i hvor høj grad foranstaltningen er nem at gennemføre og håndhæve i praksis. Beslutningen om, hvor langt der skal gås i retning af at eliminere et bestemt stof, vil så skulle baseres på en vurdering af, om omkostningerne ved at opnå yderligere reduktioner for stoffet står i et rimeligt forhold til de opnåede reduktioner.

De foranstaltninger, der kræves for proceskilder, skal være de mest avancerede teknikker og teknologier til forureningsbegrænsning, som er berettigede ud fra forholdet mellem deres omkostninger og de opnåede reduktioner. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens forpligtelser i henhold til traktaten til at tage hensyn til potentielle fordele og omkostninger ved handling eller mangel på handling, med al eksisterende praksis inden for procesbestemmelser og med hensyntagen til omkostningerne i definitionen på den "bedste tilgængelige teknik" i IPPC-direktivet.

At afgøre, hvornår omkostningerne ved yderligere reduktioner ikke længere er rimelige, er uundgåeligt et skønsspørgsmål. Hvad der her er tale om er at sikre, at grundlaget for

Kommissionens skøn er fastsat så gennemskueligt som muligt, for at fremme bemærkninger fra alle interesserede parter og en oplyst debat om emnet mellem Fællesskabets institutioner.

I overensstemmelse med den kombinerede metode bør der ud over emissionskontrollen anvendes kvalitetsnormer for de identificerede prioriterede stoffer for at opnå det højest mulige miljøbeskyttelsesniveau. Dette sørges der for i artikel 21, stk. 6. Stk. 7 tager højde for den situation, hvor et særligt forureningsproblem, der ikke blev identificeret på det tidspunkt, hvor listen blev opstillet, senere gør sig gældende og Fællesskabet presserende må gribe ind.

2.3 Andre elementer

Resten af de foreslåede ændringer tager sigte på at overtage andre bestemmelser fra den eksisterende struktur i direktiv 76/464/EØF og sørge for forenelighed med eksisterende retsfor skrifter.

Præambelen er ændret, så den afspejler teksten i det foreslåede direktiv.

En gruppe ændringsforslag, der omfatter ændringer i artikel 1, artikel 2, stk. 1, artikel 3, stk. 1, artikel 13, stk. 1, artikel 23, nye definitioner i artikel 2, stk. 5, litra b) og c), og nye litra, artikel 4, stk. 1, litra e), og artikel 13, stk. 3, litra i), er indført for at udvide rammedirektivets geografiske anvendelsesområde, så det passer sammen med området for direktiv 76/464/EØF. Ved disse ændringer sker der også en integrering af kravene i andre fællesskabsretsakter vedrørende havvand i rammedirektivsstrukturen, og der fastsættes mål i forbindelse med havvand, som Fællesskabet har forpligtet sig til i forbindelse med De Forenede Nationers havretskonvention. Ifølge artikel 23 skal Kommissionen på ny overveje forpligtelserne vedrørende havmiljøet i lyset af udviklingen i den videnskabelige viden med henblik på at sikre, at forvaltningen af havet integreres fuldt ud inden for rammerne, når det krævede videnskabelige grundlag er på plads.

I en anden gruppe ændringer af artikel 2, stk. 20, 22, 23, 27 og 30, artikel 13, stk. 3, litra d), artikel 13, stk. 4, og artikel 21, stk. 6, gøres det klart, hvorledes forpligtelserne i henhold til artikel 7 i direktiv 76/464/EØF til at fastlægge programmer for reduktion af forureningen med forurenende stoffer i liste II i nævnte direktiv overtages af rammedirektivet. I det væsentlige kræver artikel 13, stk. 3, litra d), at der, der hvor der er konstateret forurening skal fastlægges miljøkvalitetsnormer for de pågældende forurenende stoffer og sørges for overvågning af vandet, og foranstaltningsprogrammerne skal udformes således at normerne nås (artikel 13, stk. 4). Som en større og overordnet generel pligt kræver artikel 21, stk. 6, imidlertid, at medlemsstaterne udarbejder normer for alle de stoffer på prioritetslisten, for hvilke der endnu ikke er indført normer på EU-plan. Dette kræver simpelt hen af medlemsstaterne, at de behandler de stoffer, som Fællesskabet under alle omstændigheder har pligt til at gøre noget ved, på samme måde som Fællesskabet ville behandle dem, for at sikre, at der ikke bliver noget hul i bekæmpelsen af dem i den midlertidige periode, hvor der endnu ikke er indført EU-normer. De resterende ændringer tilpasser blot definitionerne af hensyn til de nye normer.

Det nye nr. 36 i artikel 2 indfører den definition på "emissionsgrænseværdier", der er anvendt i IPPC-direktivet. Disse værdier skal være tilstrækkelige til at opnå den reduktion, der kræves i vedkommende fællesskabsforskrifter baseret på den bedste tilgængelige teknik og eventuelle yderligere reduktioner, der måtte være nødvendige for at overholde kvalitetsnormen. Der kan

også anvendes tilsvarende kontrolforanstaltninger - dvs. kontrolforanstaltninger, hvorved der opnås samme reduktion inden for samme frist.

Det nye artikel 4, stk. 1, litra d), følger af den kombinerede metode og tilføjer til målsætningerne for direktivet at eliminere vandforurening med de forurenende stoffer, der er identificeret under artikel 21 og i de eksisterende datterdirektiver til direktiv 76/464/EØF. Disse elimineringsbestemmelser er overtaget fra artikel 2 i direktiv 76/464/EØF og er vigtige for at vise, at Fællesskabets politik over for farlige stoffer forbliver den samme.

Ved ændringen af artikel 13, stk. 1, overtages de miljømålsætninger fra direktiv 76/464/EØF, der endnu ikke er inddarbejdet. Der er tre: reduktion af forureningen med de kemiske stoffer, hvor der ikke er planer om eliminering af forureningen, en fastfrysning af vandkvaliteten fra det tidspunkt, hvor direktiv 76/464/EØF blev vedtaget, og pligt til at sørge for, at direktivet gennemføres på en sådan måde at forureningen af havvandet ikke stiger.

Ændringen af artikel 13, stk. 3, litra f), i forslaget overtager tilladelsesbestemmelserne fra direktiv 76/464/EØF, men giver også mulighed for registrering baseret på generelle bindende regler, som er blevet anvendt i mange medlemsstater som en administrativt mere hensigtsmæssig ordning til at kontrollere forurening fra små anlæg end fuldstændige tilladelser. Medlemsstaterne skal sørge for kontrol med alle andre aktiviteter, der påvirker vandets status, ved godkendelse, registrering eller forhåndsregulering.

Det nye artikel 13, stk. 3, litra h), placerer alle de emissionsgrænseværdier, der er fastsat under datterdirektiverne til direktiv 76/464/EØF, i de grundlæggende foranstaltninger i dette direktiv. Dette er logisk, da den kombinerede metode vil kræve, at de overholdes så vel som de kvalitetsnormer fra disse direktiver, der allerede anvendes i det nuværende bilag X til forslaget til rammedirektiv for vandressourcer. Som med kvalitetsnormerne er det langt fra tilfredsstillende at overføre disse normer uden at tage dem op til fornyet overvejelse, i dette tilfælde på baggrund af såvel de her foreslåede ændringer i kriterierne for kontrollen som i udviklingen i kontrolteknik og -teknologi siden deres vedtagelse. Kommissionen er imidlertid stadig forpligtet med hensyn til dens hensigt, som erklæret i begrundelsen til KOM(97) 49 endelig udg., om at stoffer omfattet af datterdirektiverne skal være blandt de første, der vil blive taget op til fornyet overvejelse i forbindelse med artikel 21. Sådanne overvejelser vil naturligvis både omfatte ændringer af kvalitetsnormer og af emissionsgrænseværdier.

Bilag IX (om de principper, hvorefter Kommissionen vil udbygge sine strategier under artikel 21) overflødiggøres ved det nye udkast til selve artikel 21 og bilag X, der herefter blive bilag IX, ændres simpelt hen for at sikre, at terminologien i direktiv 76/464/EØF læses i overensstemmelse med definitionerne i nærværende forslag.

Ændringerne af artikel 26 gør forberedelser til at ophæve direktiv 76/464/EØF. Ved ændringerne af artikel 21 i rammedirektivet overtages bestemmelserne i artikel 6 i direktiv 76/464/EØF med hensyn til fastlæggelsen af grundlaget for yderligere indgreb over for farlige stoffer på fællesskabsplan. Denne bestemmelse kan derfor ophæves fra det tidspunkt, hvor rammedirektivet træder i kraft. Den resterende del af bestemmelser i direktiv 76/464/EØF vedrører kravene til udledningstilladelser, definitioner vedrørende udledningskontrol og fastlæggelsen af programmer for foranstaltninger for stoffer, der ikke er reguleret på EU-plan. Disse bestemmelser vil blive overtaget af rammedirektivet for vandressourcer på den dato,

hvor foranstaltningsprogrammerne under dette direktiv bliver operationelle, dvs. pr. 31. december 2007. Derfor kan direktivet ophæves i sin helhed på dette tidspunkt.

2.4 Retsgrundlag

Ingen af de foreslåede ændringer påvirker det oprindelige valg af retsgrundlaget som artikel 130 S, stk. 1, i traktaten. De foreslåede foranstaltninger til at bekæmpe emissioner af farlige stoffer ved kilden sigter på at gennemføre det mål, der er anført i traktatens artikel 130 R, om et højt beskyttelsesniveau på miljøområdet, og falder klart ind under artikel 130 S, stk. 1.

3. FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

Ved disse ændringer overtager forslaget til rammedirektiv for vandressourcer den ramme for Fællesskabets indsats med hensyn til farlige stoffer, der for øjeblikket er fastlagt i direktiv 76/464/EØF. Der er ikke tilføjet yderligere bestanddele, og disse bestemmelser medfører ingen omkostninger. De yderligere forslag, der fremsættes under denne ramme, vil som forklaret i det ovenstående blive baseret på en gennemgribende analyse af de pågældende foranstaltningers rimelighed.

Et særligt punkt ved udformningen af denne ramme for den fremtidige indsats har været ønsket om og behovet for at opnå en struktur, hvor industrien, og herunder navnlig små og mellemstore virksomheder, ikke udsættes for unødvendige byrder eller omkostninger for at kunne overholde bestemmelserne. Ved analysen af det rimelige niveau for og kombinationen af kontrolforanstaltninger skal der tages særligt hensyn til virkningerne fra omkostningernes forskellige størrelsesordener ved anvendelsen af en foranstaltning. Når anlægget er under en vis størrelse, er det klart at ingen kontrolforanstaltninger kan begrundes som rimelige med hensyn til den opnåede reduktion, og der vil blive indført tærskelværdier for at udelukke disse anlæg fra de forskellige foranstaltningers anvendelsesområde.

Ændret forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger
(KOM(97) 49 endelig udg.)

Præambel

1. Følgende betragtning indsættes:

“18a. forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggelse ved kilden kræver, at forurening ved udledning af forskellige farlige stoffer elimineres; Rådet bør på forslag fra Kommissionen vedtage, hvilke stoffer der først og fremmest bør gribes ind over for; Rådet bør på forslag fra Kommissionen vedtage foranstaltninger til gradvis eliminering af forureningen med disse stoffer, under hensyntagen til alle væsentlige kilder samt omkostningseffektiviteten og rimeligheden af de tilgængelige reduktionsmuligheder;”

2. Følgende betragtning indsættes:

“38. ved bestemmelserne i dette direktiv overtages den ramme for forureningsbekæmpelse af farlige stoffer, der er fastlagt under direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø^(*), nævnte direktiv bør derfor ophæves fra det tidspunkt hvor de foranstaltningsprogrammer, der er fastlagt i overensstemmelse med nærværende direktiv bliver operationelle;

(*) EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23. Direktivet er ændret ved direktiv 91/692/EØF, (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).”

Artikel 1 affattes således:

“Artikel 1
Formål

Direktivets overordnede formål er at fastlægge en ramme for beskyttelsen af Fællesskabets vandressourcer, som:

- a) for overfladeferskvand, flodmundinger, kystvande og grundvand:
 - i) forebygger yderligere forringelse og beskytter og hæver vandøkosystemernes status og, hvad angår deres vandbehov, også terrestriske økosystemers status,
 - ii) fremmer bæredygtigt vandforbrug baseret på langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer, og

- b) for territoriale farvande og andet havvand indeholder de krav til beskyttelse, der er fastsat i andre fællesskabsretsfor skrifter og under De Forenede Nationers havretskonvention

og derved bidrager til vandforsyningen af den kvalitet og i de mængder, der er nødvendig for at opnå en bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer.”

Artikel 2

1. Nr. 1 affattes således:

- “1) “Overfladevand”: overfladeferskvand, flodmundinger, kystvande, territoriale farvande og andet havvand. I definitionerne i nr. 17)-20) skal udtrykket imidlertid forstås som eksklusive både territoriale farvande og andet havvand, og i definitionerne i nr. 21)-23) skal udtrykket forstås som eksklusive andet havvand. I definitionerne i nr. 13) og 14) og i artikel 4 skal udtrykket forstås som eksklusive andet havvand og kun inklusive territoriale farvande for så vidt angår den kemiske status.”

2. Som nr. 5a) og 5b) indsættes:

- “5a) “Territoriale farvande”: alle vande, der er udpeget som sådanne af medlemsstaterne i medfør af De Forenede Nationers havretskonvention, og som ikke falder ind under definitionerne i nr. 2) til 5).

- 5b) “Andet havvand”: alle vande, der af medlemsstaterne er udpeget som henhørende under deres eksklusive økonomiske zoner i medfør af De Forenede Nationers havretskonvention, og som ikke falder ind under definitionerne i nr. 2) til 5a).”

3. Nr. 20), første afsnit, affattes således:

- “20) “God økologisk status”: den økologiske status opnået i en overfladevandmasse, som påviseligt er væsentligt berørt af menneskelige aktiviteter, men som ikke desto mindre har et rigt, ligevægtigt og bæredygtigt økosystem. Opnåelsen af god økologisk status skal medføre opnåelse af alle de fysiske-kemiske, fysiske og biologiske normer, der er fastsat for at sikre, at der opnås en god økologisk status, herunder de miljøkvalitetsnormer, der er fastsat i artikel 13, stk. 3, litra d), nr. ii).”

4. Nr. 22) og 23) affattes således:

- “22) “Høj kemisk status”: den kemiske status opnået i en vandmasse, hvori der ikke er nogen forurenende stoffer til stede i koncentrationer, der overskrider de naturlige baggrunds niveauer.

- 23) “God kemisk status”: den kemiske status opnået i en vandmasse, hvori koncentrationerne af forurenende stoffer ikke overskrider de miljøkvalitetsnormer, der er fastlagt i bilag IX og under artikel 21, stk. 6, eller under andre

relevante fællesskabsretsforordninger, hvori der fastsættes miljøkvalitetsnormer, og hvor tendenserne i overvågningsdataene ikke tyder på, at sådanne miljøkvalitetsnormer vil blive overskredet i fremtiden.”

5. Nr. 27) affattes således:

“27) “Forurenende stof”: ethvert stof, der kan forårsage forurening, herunder navnlig stoffer, der er anført i bilag VIII.”

6. Nr. 30), andet afsnit, affattes således:

“Med henblik på dette direktiv er der fastlagt miljøkvalitetsnormer på fællesskabsplan i bilag IX og i medfør af artikel 21, stk. 6. Der skal endvidere fastsættes miljøkvalitetsnormer af medlemsstaterne efter artikel 8, stk. 2, med hensyn til indvinding af drikkevand, efter artikel 13, stk. 3, litra d), med hensyn til vand, der ikke når god økologisk status, og efter artikel 21, stk. 6, med hensyn til prioriterede stoffer, for hvilke der endnu ikke er fastsat fællesskabsnormer. Alle disse miljøkvalitetsnormer betragtes som miljøkvalitetsnormer ved anvendelse af artikel 2, nr. 7, og artikel 10 i direktiv 96/61/EF.”

7. Som nr. 36) og 37) indsættes:

“36) “Emissionsgrænseværdi”: den masse, udtrykt i relation til bestemte parametre, koncentration og/eller niveau for en emission, som ikke må overskrides i et eller flere bestemte tidsrum. Der kan også fastsættes emissionsgrænseværdier for bestemte grupper, familier eller kategorier af stoffer, herunder navnlig for de stoffer, der er omhandlet i artikel 21.

Emissionsgrænseværdierne for stofferne gælder normalt på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, idet der ses bort fra enhver fortynding ved fastsættelsen af grænseværdier. Ved tilledning af spildevand til et rensningsanlæg kan der ved fastsættelse af emissionsgrænseværdierne for anlægget tages hensyn til effekten af dette spildevandsbehandlingsanlæg under forudsætning af, at der opnås en tilsvarende beskyttelse af miljøet som helhed, og at der ikke påføres miljøet en højere forureningsbelastning.

37) “Tilsvarende kontrolforanstaltning til en emissionsgrænseværdi”: en anden kontrolforanstaltning, hvorved der opnås den reduktion, der kræves i dette direktiv, inden for den frist, der er fastsat heri.”

Artikel 3

Stk. 1 affattes således:

“1. Medlemsstaterne identificerer de enkelte vandløbssystemer, der ligger inden for deres nationale territorium, og betror dem med henblik på anvendelsen af dette direktiv til individuelle vandløbssystemdistrikter. Små vandløbssystemer kan kombineres med større vandløbssystemer eller føjes til tilstødende små vandløbssystemer, så de tilsammen danner et enkelt vandløbssystemdistrikt, hvor dette findes hensigtsmæssigt. I det

omfang grundvand ikke fuldt ud følger et bestemt vandløbssystem, betros sådant grundvand til det nærmeste eller mest hensigtsmæssige vandløbssystemdistrikt. Kystvande, territoriale farvande og andet havvand betros til det nærmeste eller mest relevante vandløbssystemdistrikt. Med forbehold af artikel 4, stk. 1, litra e), gælder forpligtelserne med hensyn til vandløbssystemdistrikter imidlertid kun for territoriale farvande og andet havvand, såfremt disse forpligtelser allerede er fastlagt i andre fællesskabsretsfor skrifter.”

Artikel 4

I stk. 1 indsættes som litra d) og e):

- “d) eliminere vandforurening med bestemte forurenende stoffer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13, stk. 3, litra h).
- e) overholde alle krav i andre fællesskabsretsfor skrifter for territoriale farvande og andet havvand og træffe enhver foranstaltning i overensstemmelse med international ret, der er nødvendig for at forhindre, reducere og bekæmpe forurening af havmiljøet fra enhver kilde, idet de hertil anvender de bedste praktiske midler, de har til deres rådighed, og efter bedste evne.”

Artikel 13

1. Stk. 1 affattes således:

“1 Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert vandløbssystem udarbejdes et foranstaltningsprogram med henblik på at nå de miljømålsætninger, der er fastlagt i henhold til artikel 4. Foranstaltningsprogrammet skal indgå i forvaltningsplanerne for vandløbssystemer i overensstemmelse med artikel 16. Når medlemsstaterne udarbejder disse programmer og gør dem operationelle, skal de overholde de miljøresultater, der kræves i henhold til direktiv 76/464/EØF.”

2. Stk. 3, litra a), andet afsnit, affattes således:

“For grundlæggende foranstaltninger, der dækker eliminering af forurenende stoffer, anvendes en kombineret fremgangsmåde med bekæmpelse af forurening ved kilden gennem fastsættelse af emissionsgrænseværdier eller tilsvarende kontrolforanstaltninger og fastsættelse af miljøkvalitetsnormer for de pågældende forurenende stoffer.”

3. Stk. 3, litra d), affattes således:

- “d) følgende foranstaltninger for alle vandmasser med status, der ligger under god:
 - i) intensiveret overvågning af forureningens udstrækning og art inden for vandmassen,

- ii) indførelse af miljøkvalitetsnormer for de pågældende forurenende stoffer med henblik på at sikre, at de mål, der er fastsat i artikel 4 for den økologiske status nås senest den 31. december 2010. Disse normer skal være mindst lige så strenge som de normer, der er fastlagt i bilag IX eller i henhold til artikel 21, stk. 6, eller i andre relevante fællesskabsretsfor skrifter,
- iii) undersøgelse vedrørende forureningskilden, og
- iv) øjeblikkelig gennemgang af alle relevante godkendelser og udledningstilladelser efterfulgt af en indsats, der afpasses efter den pågældende risiko.”

4. Stk. 3, litra f), affattes således:

- “f) et krav om forhåndstilladelse, eller registrering baseret på generelle bindende regler, til alle procesudledninger, der vil kunne indeholde betydelige mængder af forurenende stoffer, herunder navnlig stoffer, der er nævnt i bilag VIII, og forhåndstilladelse, forhåndsregulering eller registrering baseret på generelle bindende regler for alle andre aktiviteter eller grupper af aktiviteter, som vil kunne få betydelig negativ indvirkning på vandets status, hvor der ikke ellers er bestemmelser om en sådan forhåndstilladelse, regulering eller registrering i andre fællesskabsretsfor skrifter. Bestemmelserne om tilladelsen, reguleringen eller de generelle bindende regler skal være af en sådan art, at de sikrer, at forpligtelserne i henhold til dette direktiv overholdes. Tilladelsen, reguleringen eller de generelle bindende regler skal regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt ajourføres. For så vidt angår procesudledningerne skal tilladelsen eller de generelle bindende regler fastlægge emissionsgrænseværdier eller tilsvarende kontrolforanstaltninger for de pågældende forurenende stoffer.”

5. Som stk. 3, litra h) og i), indsættes:

- “h) de emissionsgrænseværdier eller tilsvarende kontrolforanstaltninger og kvalitetsnormer, der er fastlagt i de direktiver, der er anført i bilag IX, og de foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af artikel 21. Med mindre andet kræves i selve direktiverne, skal de emissionsgrænseværdier, der er fastsat i de direktiver, der er anført i bilag IX være overholdt senest på det tidspunkt, hvor foranstaltningsprogrammet bliver operationelt, dvs. den 31. december 2007,
- i) sådanne foranstaltninger skal overholde forpligtelserne for territoriale farvande og andet havvand i artikel 4, stk. 1, litra e).”

6. Stk. 4 affattes således:

- “4. “Supplerende foranstaltninger” er foranstaltninger, som udformes og gennemføres ud over de grundlæggende foranstaltninger for at nå de målsætninger, der er fastlagt i henhold til artikel 4. Foranstaltningsprogrammet skal indeholde alle de supplerende foranstaltninger, der måtte findes nødvendige for at nå disse

målsætninger, herunder dem der måtte findes nødvendige for at nå de miljøkvalitetsnormer, der er indført efter stk. 3, litra d), nr. ii), navnlig i forbindelse med bæredygtigt vandforbrug. Del B i bilag VI indeholder en ikke-udtømmende liste over supplerende foranstaltninger.”

Artikel 21 affattes således:

“Artikel 21 Strategier mod vandforurening

1. Rådet vedtager særlige kontrolforanstaltninger mod vandforurening forårsaget af enkelte forurenende stoffer eller grupper af forurenende stoffer, der udgør en uacceptabel fare for miljøet.
2. Kommissionen forelægger et forslag om fastsættelse af en førsteliste over prioriterede stoffer senest den 31. december 1998. Stofferne prioriteres med henblik på indsats på grundlag af den risiko for vandmiljøet eller via vandmiljøet, der er konstateret ved:
 - a) en risikovurdering foretaget i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93^(*), eller
 - b) en målrettet risikovurdering (efter metoden i forordning (EØF) nr. 793/93), der udelukkende fokuserer på akvatisk økotoxicitet og på human toksicitet via vandmiljøet,eller hvor det viser sig ikke at være praktisk gennemførligt inden for tidsplanen
 - c) en forenklet risikovurderingsprocedure, hvor der navnlig tages hensyn til:
 - i) dokumentation for det pågældende stofs direkte farlighed, herunder navnlig dets akvatiske økotoxicitet og humane toksicitet via eksponering ad akvatiske ruter, og
 - ii) dokumentation fra overvågning af udbredt miljøforurening, og
 - iii) andre påviste faktorer, der kan tyde på muligheden for udbredt miljøforurening, så som den producerede eller anvendte mængde af det pågældende stof og brugsmønstre.

Kommissionen reviderer prioritetslisten senest 31. december 2004 og hvert sjette år derefter og fremsætter eventuelt fornødne forslag.

3. Ved udarbejdelsen af forslaget tager Kommissionen hensyn til henstillinger fra Det Videnskabelige Udvalg til Undersøgelse af Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoxicitet, medlemsstater, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Miljøagentur, Fællesskabets forskningsprogrammer, internationale organisationer, hvori Fællesskabet er part, europæiske virksomhedsorganisationer, herunder organisationer, der repræsenterer små og mellemstore virksomheder, europæiske miljøorganisationer samt andre relevante oplysninger, som Kommissionen bliver gjort opmærksom på.

4. Stoffer, der forekommer på prioritetslisten, men som ikke er anført i bilag VIII til nærværende direktiv eller i bilag III til direktiv 96/61/EF, skal tilføjes til begge disse lister.
5. For stofferne på prioritetslisten forelægger Kommissionen forslag til kontrol med de vigtigste kilder til de pågældende emissioner. Herunder tager den både hensyn til produktkilder og til proceskilder, og den identificerer den mest omkostningseffektive og rimelige kombination af kontrolforanstaltninger. Hvor det findes hensigtsmæssigt kan der på fællesskabsplan gennemføres proceskontrolforanstaltninger for bestemte sektorer.

Ved proceskilder, der ikke kontrolleres i henhold til direktiv 96/61/EF, skal proceskontrollen bestå i emissionsgrænseværdier eller tilsvarende kontrolforanstaltninger baseret på den bedste tilgængelige teknik. For anlæg, der kontrolleres i henhold til direktiv 96/61/EF, overvejer Kommissionen, om der er behov for yderligere kontrol, herunder en indsats i henhold til artikel 18 i nævnte direktiv.

Produktkontrollen kan omfatte:

- a) en undersøgelse af de relevante tilladelser, der er udstedt i henhold til Rådets direktiv 91/414/EØF^(*) og Europa-Parlamentets og Rådets [biocid]direktiv^(**),
- b) vedtagelse af foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 76/769/EØF^(***) eller Rådets forordning (EØF) nr. 2455/92^(****),
- c) vedtagelse af foranstaltninger i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 880/92^(*****),
- d) vedtagelse af andre egnede foranstaltninger.

Ethvert forslag til kontrolforanstaltninger skal indeholde bestemmelser vedrørende revision og ajourføring af foranstaltningerne.

6. Kommissionen forelægger forslag til kvalitetsnormer, der gælder for koncentrationerne af de prioriterede stoffer i vand, sedimenter eller biota. Er der ikke fastlagt sådanne normer på fællesskabsplan, fastlægger medlemsstaterne i deres forvaltningsplaner for vandløbssystemer miljøkvalitetsnormer for disse stoffer for alle de vandressourcer, hvortil stofferne udledes.
7. Kommissionen kan udarbejde strategier mod vandforurening forårsaget af andre forurenende stoffer eller grupper af forurenende stoffer, herunder enhver forurening der opstår som følge af en ulykke.

(*) EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1.

(**) EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

(***) Fælles Holdning (EF) nr. 10/97, EFT C 69 af 5.3.1997, s. 13.

(****) EFT L 262 af 22.9.1996, s. 201.

(***** EFT L 251 af 29.8.1992, s. 13.

(***** EFT L 99 af 11.4.1992, s. 1."

Artikel 23

Som stk. 3 indsættes:

- “3. Kommissionen tager forpligtelserne i dette direktiv op til revision med hensyn til territoriale farvande og andet havvand senest den 31. december 2001 og mindst hvert sjette år derefter, på baggrund af den videnskabelige udvikling, med henblik på yderligere integrering inden for dette direktivs anvendelsesområde af forvaltningen af disse vandressourcer. Kommissionen forelægger en rapport om sin revision for Europa-Parlamentet og Rådet ledsaget af de forslag til ændring af direktivet, som den måtte finde nødvendige.”

Artikel 26

Som syvende led indsættes:

- “- direktiv 76/464/EØF, med undtagelse af artikel 6, der ophæves med virkning fra dagen for nærværende direktivs ikrafttræden.”

Bilag IX

Udgår.

Bilag X

Bliver bilag IX og de indledende sætninger.

Titlen affattes således:

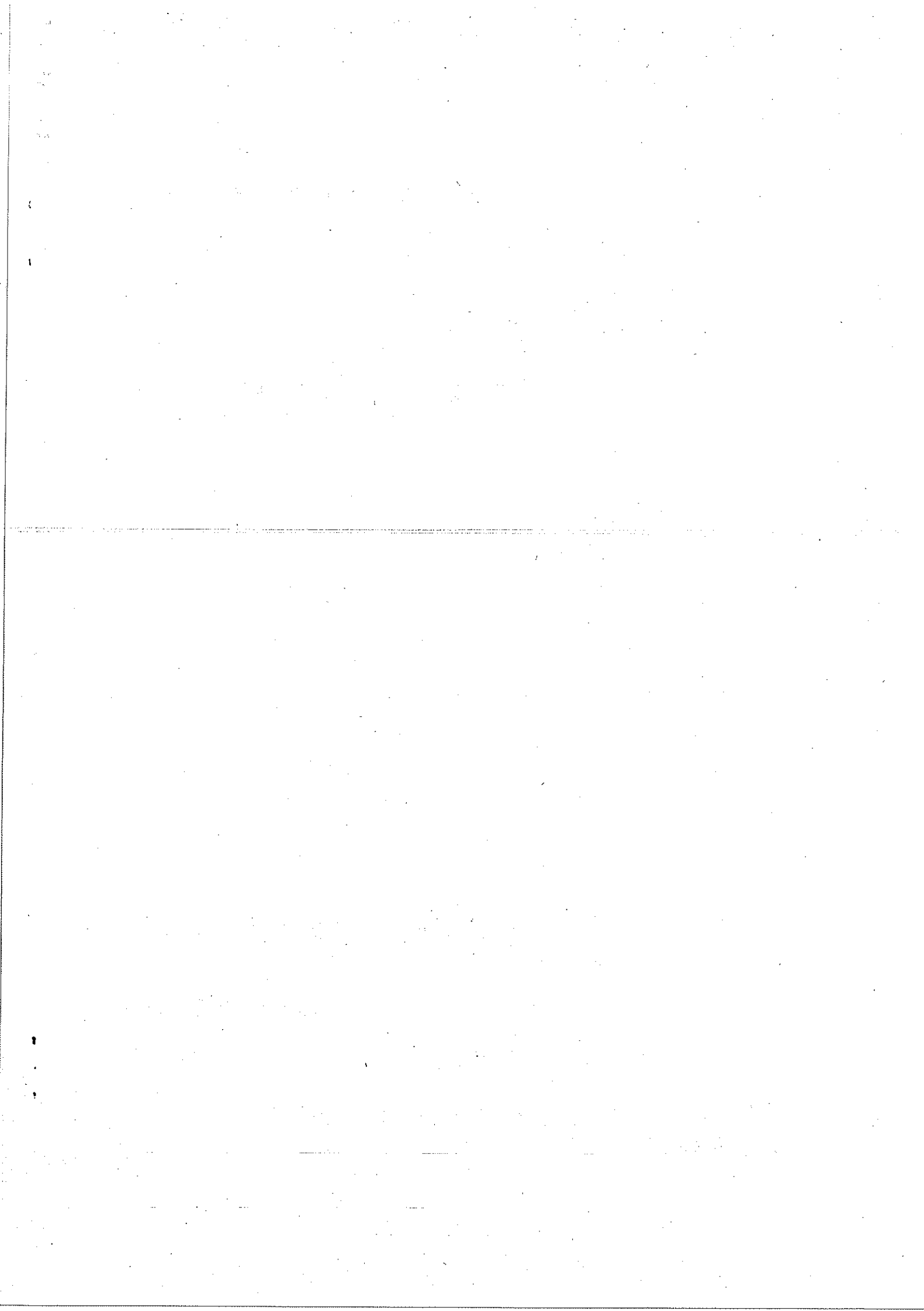
“Emissionsgrænseværdier og miljøkvalitetsnormer

De “grænseværdier” og “kvalitetsmålsætninger”, der er fastlagt under datterdirektiverne til direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF/EØF) betragtes i dette direktiv som henholdsvis emissionsgrænseværdier og miljøkvalitetsnormer. De er fastlagt i følgende direktiver.”

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(97) 614 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

14 15 05

Katalognummer : CB-CO-97-634-DA-C

ISBN 92-78-27747-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg